

Bilemedim

– DervişBaba* · 11 Nisan 2024

Meçhule giden bir garip divândayım ,
Baharım soluk , ye'se kapılmış bir zandayım ,
İncitilmiş , maktûlleri tarafından kapatılmış zindandayım ,
Ruhumun ebediyet ile ademiyyet arasında sıkışmış bir sahrasındayım.

Her yanımda divane olmuş hatıramdaki kederler ,
Gördüğüm nice hayatlar , yüzlerce mahzun kaderler ,
Masumiyet perdesinin ardında , şehadete yatkın erler ,
Bir hatamız olsa , her biri , ben söylemiştim derler .

Fırka fırka hayat , lahza lahza gam tufanı burası ,
Ölüm ile hayat , aşk ile nefret çizgisinin arası ,
Bir gün elbet vaktiyle gelince sevdiklerinin sırası ,
Kapanmayan bir ukteyle dağlanır ciğerinin yarası .

Külfet olur kalbindeki onca mutluluk hazana dönünce ,
İnsan nasıl sever yüreğindeki refâhı , hüznünü görünce ,
Bir gün bu yalan dünyadan elbet bizde göçünce ,
Meçhûle yelken açan bir gemi gibi , kimisinde ruh bedenden sökülünce..

Ayrılık , muvaffakiyet-i keder , odalarda sesler ,
Tınısında rüzgarın , her birinde yürek mahnısını besler,
Trabazanın önünde bir ihtiyar , ardında rûh-i bedester,
Fecrin atisine dek , yüreğimde doğmayan güneşler.

Karanlık muhitimin ardında ince bir leylak kokusu ,
Bir yanımda telaşım , sevdiklerimi kaybetme korkusu ,
Kederlerimden fıskıran bir şûlenin coşkusu ,
Kalbimdeki ses , mabedine el değmemiş kâbemin mahremiyet kuşkusu .

Sarılin yüreğimde ki hicâbın masumiyetine ,
Selam verince müreffeh olan yüreğimin samimiyetine ,
İşte gönül kıblemin o muazzam aşk kentine ,
Selam olsun ummanlarda sırlaşmış gizlerimin baş kentine .

Derd-i diyar eyledim , gurbette hazân oldum ,
Bunca elemi bir kâğıda kalemle yazan oldum ,
Ben kimisine el , kimisine ayak , kimisine koldum ,
Geçti ömrümün bahârı , her sene biraz daha soldum .

Dostlarımın şekvâsından yüreğimin mihrabına dönemedim ,
Ataşlara tutuldum , lakin bir türlü bunca derya da sönemedim,
Herhâl , yangınlar içinde kaldım , buhranımdan dost düşman göremedim,
Bugünde hicazdan çalsın gönül pervazım, yüreğimde çalan tını hangisi , bilemedim ..